

[Møisted]

betyde, at man fik antallet af offentligt ansatte nedsat, for det er ganske indlysende, at opgaverne har en meget nøje sammenhæng med antallet af ansatte i den offentlige sektor.

Der er altså tale om en massiv bevarelse af en stor offentlig sektor, som i de sidste 10 år har betydet overforbrug i enhver henseende, der har betydet, at Danmark har verdensrekord i skattetryk. Det er klart, at vi selvfølgelig gerne vil støtte finansministeren, selv i de mindste ændringer, men at gå ind i en diskussion om, hvorvidt det skal være de offentligt ansatte, personalet, der skal bestemme, hvilken politik der skal føres i landet, synes jeg er at gå noget vidt. Det er folketinget, der bestemmer, hvorledes skatteydernes midler skal forvaltes, og hvordan de skal anvendes. Men det, hr. Carsten Andersen frygter, er, at nogle af vælgerne skulle blive udsat for det, den private sektor har været udsat for i de sidste 10 år, hvor den har sendt over 300.000 mennesker ud i arbejdsløshed, uden at det har påvirket den offentlige sektor på anden måde, end at antallet af ansatte er steget. Nu kommer der pludselig tiltag til, at man måske skulle reducere antallet af offentligt ansatte på en sådan måde, at de, der går af, ikke bliver erstattet med nogle nye – og så bliver det mødt med en forespørgsel fra hr. Carsten Andersens side!

Som sagt: de frie demokrater er lykkelige for, at der findes i hvert fald ét parti i folketinget, der kan se faren ved formynderstaten.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg tror efterhånden, man kan konstatere, at det er blevet en debat om regeringens moderniseringsprogram. Derfor var det måske en idé, hvis jeg lige fortalte, hvad der var hovedpunkterne i det, for jeg syntes, at jeg på nogle af ordførerne kunne høre, at de ikke helt var klar over det. Der er nemlig meget andet end overskrifter, og der er meget andet end personalepolitik. Der er for det første en statslig budgetreform. Den er godkendt af folketingets finansudvalg, og den danner grundlaget for udarbejdelsen af det nye finanslovsforslag, og den vil have en stor indflydelse også på de enkelte styrelser og institutioners dispositionsmuligheder. Et element i den budgetreform er det spørgsmål, som hr. Ivar Nørgaard rejste, nemlig om de

indtægtsdækkede eller delvis indtægtsdækkede aktiviteters forbedring, for det er faktisk en forbedring, et bredt flertal af os har ønsket at indføre. Vi har ønsket at gøre det lettere for institutioner eller styrelser, som havde et eller andet lille specielt indtægtsdækket område, ved en større aktivitet at kunne tjene nogle flere penge, som så gav dem mulighed for at give folk en bedre service.

Det er rigtigt, at vi har drøftet meget frem og tilbage: hvilket krav skal der så stilles, når man skal beregne priserne for den slags indtægtsdækket virksomhed? Det viser sig, at langt hovedparten af de priser, vi skal kalkulere, med fuld rimelighed skulle opbygges sådan, at man oven på de direkte omkostninger havde et tillæg på mellem 100 og 200 pct., og det er derfor, det er valgt som hovedreglen. Efter aftale med finansudvalget, som sagde, at der skal være konkret mulighed for en vurdering, har vi haft den ekstraregel, som fremgår af cirkulæret, at i de forholdsvise få tilfælde, hvor reglen 100-200 pct. ikke kan anvendes, er der selvfølgelig adgang til at få en konkret vurdering. Jeg tror i og for sig ikke, at hr. Ivar Nørgaard og jeg er uenige på det punkt. Jeg er helt sikker på, at langt størstedelen af de områder, der berøres af denne bestemmelse, fint vil kunne klare sig inden for hovedreglen, og der er altså givet adgang til, at særlig vanskelige tilfælde kan vurderes konkret.

Et andet element – og det synes jeg også der er grund til at nævne her, når vi nu taler om moderniseringsprogram i bredere forstand – er så modernisering af det offentlige lønssystemer. Det er klart, at vi her har med forhandlings- og aftalestof at gøre. Her vil jeg gerne gøre opmærksom på – især når nu hr. Carsten Andersen gerne vil fremstille det, som om vi skal ud i et stort præstationsræs som noget helt nyt – at det skam ikke er noget nyt inden for statens område. Der findes præstationslønsystemer på mange, mange felter. Et af de mest omtalte i de senere år er som bekendt P&Ts præstationslønsystemer. Man har det, når det drejer sig om brevsortering; man har det, når det drejer sig om udbringelse af post. Det er da et udpræget præstationslønsystem, man har forhandlet sig frem til mellem personaleorganisationerne og det offentlige.

Vi har det inden for forskellige andre statsvirksomheder, hvor håndværkergrupper